

י"ט אב, 2.8.50

יום ד'

ישיבת הממשלה עם המשלחת האמריקנית.

קיבלתי מהרץ חלוקת העובדים לפי המשק הפרטי והצבורי.

במשק פרטי - 103.700 עובדים, בצבורי - 123.700 (המספרים מתיחסים ליולי 1949). מהמשק הצבורי עסוקים במשק ממלכתי (לא כולל צבא) 33.100 או 26.8%, במשק פועלי - 65.200 52.7%, במשק צבורי אחר 25.400 - 20,5%.

לפי הענפים (א - משק צבורי, ב - משק פרטי).

<u>א</u>	<u>ב</u>	
30.500	6.400	חקלאות
9.000	51.000	תעשייה ומלאכה
13.000	8.700	בנין ועב"צ
12.800	2.500	הובלה ותחבורה
5.000	16.400	מסחר וכספים
23.200	2.900	מקצועות חפשיים
23.000	-	שרות אזרחי
6.200	14.300	שרות פרטי
<u>1.000</u>	<u>1.500</u>	ש ו נ ו ת
123.700	103.700 = 45,6%	= 54,4%

י"א אלול, 23.8.50

יום ד'

בצהריים ארוחה לכבוד בלוסטיק במלון דור המלך.

נאמתי, נאט הוא, אמר מלים אחדות ריילי בשם או"מ.

לאחר הנאום התנצל על חלק מהדברים שאמר. הוא

בטוח שכל יהודי אמריקא חושבים כמוהו. הטלתי ספק בהחתו זו. אמרתי

לו יש לפחות חמשה סוגים שונים: שלומי אמוני היהדות, הללו אמונת

המשיח היא במרכז הדת, ואין הם יכולים לראות עצמם כשייכים לאמריקא.

. / .